

Sygnatura akt: V GC 446/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Kalisz, dnia 24 lutego 2016 r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu w V Wydziale Gospodarczym w składzie:

Przewodniczący: SSR Magdalena Berczyńska – Bruś

Protokolant: Anna Woźniakowska

po rozpoznaniu w dniu 10 lutego 2016 r. w Kaliszu

na rozprawie

sprawy z powództwa – D. K.

przeciwko – Towarzystwu (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę

1. oddala powództwo,

2. umarza postępowanie w zakresie odsetek ustawowych liczonych od kwoty 27 679,00 złotych (dwadzieścia siedem tysięcy sześćset siedemdziesiąt dziewięć złotych) od dnia 01 sierpnia 2013 roku do dnia 27 grudnia 2014 roku,

3. zasądza od powoda D. K. na rzecz pozwanego Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej w W. kwotę 2 417,00 złotych (dwa tysiące czterysta siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego.

SSR Magdalena Berczyńska – Bruś

A Sygn. akt V GC 446/15

UZASADNIENIE

Powód D. K. wniósł w pozwie złożonym w dniu 18 marca 2015 roku o zasądzenie od pozwanego Towarzystwa (...) S.A. w W. kwoty 27.679,00 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 01 sierpnia 2013 roku do dnia zapłaty. Ponadto wniósł o zasądzenie od pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż zawarł ze stroną pozwaną umowę ubezpieczenia OC P. (...) w (...) Międzynarodowym polisa nr (...). Poza zawarciem polisy ubezpieczenia OC w ruchu międzynarodowym, powód zawarł aneks nr (...) do umowy, który ograniczył jego obowiązki w stosunku do ogólnych warunków ubezpieczenia. D. K. poniósł szkodę polegającą na kradzieży 15 kartonów z tekstyliami z samochodu marki F. (...) o nr rej. (...) w miejscowości D. L`A. de la H.. Zgłosił sprawę pozwanemu, a jego wniosek został zarejestrowany pod numerem (...) -01, jako szkoda z dnia 11 kwietnia 2013 roku. W dniu 16 października 2014 roku strona pozwana udzieliła powodowi odpowiedzi odmownej w zakresie wypłaty odszkodowania, powołując się na § 11 ust. 4 umowy ubezpieczenia i twierdzenie, że w czasie postoju kierowca był zobowiązany do pozostawienia pojazdu wraz z przesyłką na parking strzeżonym lub na terenie trwale ogrodzonym, zamkniętym, dozorowanym oraz oświetlonym lub przy motelu, hotelu, stacji benzynowej lub urzędzie celnym. Zdaniem powoda twierdzenia te są całkowicie niezasadne albowiem z aneksu nr (...) do polisy wynika, iż warunek szczególnie do zaistnienia odpowiedzialności ubezpieczyciela w postaci pozostawienia pojazdu na parking strzeżonym lub w miejscu zapewniającym maksimum bezpieczeństwa dotyczy wyłącznie przewozu samochodów, sprzętu elektronicznego oraz wyrobów tytoniowych. Strony zawierające aneks

do Polisy nr (...) dokonały modyfikacji § 11 ust. 4 OWU OC przewoźnika w ruchu międzynarodowym na korzyść ubezpieczającego. Wynika to z § 16 OWU OC przewoźnika w ruchu międzynarodowym. Wymóg postoju na parkingu strzeżonym lub w miejscu zapewniającym bezpieczeństwo nie ma zastosowania w niniejszej sprawie i pozwany nie jest zwolniony z odpowiedzialności OC, albowiem na mocy aneksu nr (...) zwolnił powoda z rygorów szczególnego parkowania w przypadku przewozu tekstyliów.

Pismem procesowym z dnia 13 kwietnia 2015 roku stanowiącym odpowiedź na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazał, iż nie ponosi odpowiedzialności za zdarzenia z dnia 11 kwietnia 2013 roku na podstawie polisy powołanej w pozwie albowiem z jej treści wynika, iż okres ubezpieczenia rozpoczął się 24 kwietnia 2013 roku i zakończył się 23 kwietnia 2014 roku. W związku z tym wszelkie rozważania zawarte w pozwie dotyczące obowiązywania § 11 ust. 4 Ogólnych Warunków Ubezpieczenia Odpowiedzialności Cywilnej Operatora Transportowego (OWU) będą bez znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy. Ewentualna odpowiedzialność pozwanego, którą pozwany kwestionuje, opierałaby się na podstawie umowy ubezpieczenia zawartej z powodem 20 kwietnia 2012r. (polisa nr (...)).

Pozwany zakwestionował, iż powód wykonywał przewóz na podstawie konwencji o umowie Międzynarodowego Przewozu Drogowego Towarów (CMR) albowiem z przedłożonych w postępowaniu likwidacyjnym listów przewozowych nie wynika, aby powód był przewoźnikiem, albo dalszym przewoźnikiem. Na dwóch listach przewozowych, które dotyczą ubrań, jako przewoźnik została wskazana firma (...).V. natomiast nie wskazano jako kolejnego przewoźnika powoda. Oznacza to, iż przewóz ubrań, który zakończył się kradzieżą części z nich nie był objęty ochroną ubezpieczeniową pozwanego, ponieważ nie był wykonywany na podstawie listu przewozowego CMR, a nadto był wykonywany w sposób sprzeczny z postanowieniami Konwencji. Powód nie wykazał, aby przewóz ubrań dokonywany był na podstawie listu przewozu CMR, a jest to jedna z przesłanek udzielenia przez pozwanego ochrony ubezpieczeniowej. Nadto powód nie udowodnił, aby powoda łączyła z nadawcą i przewoźnikiem umowa przewozu. Ponadto wskazał, iż pracownik powoda zatrzymał się w miejscu powszechnie dostępnym, na wysepce parkingowej, mimo że kierowca winien się zatrzymać na parkingu strzeżonym, a jeśli nie było to możliwe winien poszukać miejsca, które zapewniało maksimum bezpieczeństwa. Teren winien być zgodnie z OWU trwale ogrodzony, zamknięty, dozorowany oraz oświetlony lub miejscem takim mogły być znajdujące się na trasie przewozu parkingi przy motelach, hotelach, całonocnych stacjach benzynowych lub urzędach celnych. Z okoliczności sprawy wynika, że kierowca samochodu nie zachował należytej staranności wymaganej przy przewozie towarów. Od kierowcy wymagany jest przewóz towaru, aby trafił on w stanie nienaruszonym od nadawcy do odbiorcy, w związku z tym kierowca winien podjąć wszelkie kroki zmierzające do unikania sytuacji stwarzających ryzyko utraty bądź zniszczenia przewożonych towarów. W związku z powyższym można przypisać kierowcy rażące niedbalstwo. Roszczenie zgłoszone przez firmę (...).V. wobec powoda było przedawnione, powód zaspokajając roszczenie przedawnione bez zgody pozwanego, czynił to na własną odpowiedzialność i ryzyko, a więc nie może żądać zwrotu wypłaconych kwot. Pozwany zakwestionował sposób ustalenia wysokości odszkodowania przez powoda, a także fakt poniesienia szkody przez niego. Nie wykazał bowiem, że faktura, która stanowi załącznik do pozwu i opiewa na kwotę 6.436,96 euro została przez powoda zapłacona, a więc w majątku powoda powstała strata związana ze zdarzeniem z dnia 11 kwietnia 2014 roku, co oznacza, iż powód nie poniósł żadnej szkody w związku ze zdarzeniem z dnia 11 kwietnia 2014 roku. Nawet w przypadku uznania, iż powód uiszczył na rzecz (...) U. (...).V. w/w kwotę, to z faktury nie wynika, że jej wystawienie związane było z kradzieżą kartonów z odzieżą. W ocenie pozwanego faktura ta została wystawiona w związku z roszczeniem z dnia 02 października 2014 roku, dodatkowo kwota ta została uwzględniona między powodem i firmą (...). W związku z powyższym pozwany zakwestionował, iż 15 kartonów z odzieżą było warte ponad 27.000,00 złotych. Pozwany zakwestionował zastosowany przez powoda kurs Euro a także ustalenie wysokości odszkodowania, wobec nie zastosowania art. 23 ust. 3 Konwencji CMR ograniczającej wysokość odszkodowania do wysokości 8,33 jednostki rachunkowej za 1 kg brakującej wagi brutto. Pozwany podniósł także nieuwzględniony przez powoda obowiązek odjęcia od ustalonego odszkodowania franszyzy redukcyjnej w kwocie 300 USD oraz zakwestionował wskazany przez

powoda termin początkowy naliczania odsetek, wskazując, że ze względu na zgłoszenie przez powoda szkody w wysokości dochodzonej pozwem w dniu 17 grudnia 2014r., odsetki winny być liczone od 28 grudnia 2014r.

Pismem procesowym z dnia 04 maja 2015 roku powód podtrzymał w całości złożony pozew, zawarte w nim twierdzenia i wnioski dowodowe. W uzasadnieniu wskazał, iż dochodzi odpowiedzialności od pozwanego na podstawie polisy z dnia 12 kwietnia 2012 roku nr (...) wraz z aneksem nr (...), który nie nakłada na powoda obowiązku zatrzymania i parkowania auta w miejscu szczególnie chronionym, jeżeli przedmiotem transportu są ubrania i odzież. Z przedłożonych dokumentów wynika, że wykonywał umowę na podstawie konwencji CMR. Świadczą o tym dokumenty, które znajdują się w aktach szkodowych strony pozwanej. W ocenie powoda zarzut przedawnienia nie znajduje usprawiedliwienia, albowiem jeżeli pozwany twierdzi, że przewóz nie był wykonywany na zasadach Konwencji CMR, to nie ma do niego zastosowania przepis art. 32 ust. 1 Konwencji. Zachowanie kierowcy powoda stanowić mogło winę kwalifikowaną, co oznacza, że okres przedawnienia roszczenia wynosi w taki wypadku 3 lata. Ochrona ubezpieczeniowa od strony pozwanej należy mu się niezależnie od tego, czy zaspokoił (...) U. (...).V. czy też nie zaspokoił tego kontrahenta. Wskazał ponadto, iż firma (...) wstrzymała mu płatności na kwotę 485 euro z firmy powoda i na kwotę 1.485 euro z firmy (...) Spółka z o.o., co uzasadnia jego interes prawny w dochodzeniu roszczenia od ubezpieczyciela. Pozwany zakwestionował wartość towaru, ale nie wniósł żadnego środka dowodowego na okoliczność, że towar posiadał wartość inną niż wskazywana przez powoda, a wynikająca z dokumentów w sprawie. Powód wskazał, iż udowodnił dokumentami, że wartość towaru była taka, jak dochodzi jej w pozwie. Kwestię franszyzy redukcyjnej powód pozostawił do oceny sądu, zaś odsetek zażądał od 28 grudnia 2014r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód od trzynastu lat prowadzi działalność gospodarczą polegającą na wykonywaniu usług w transporcie międzynarodowym. Posiada wszystkie zezwolenia i licencje. Jego obowiązkiem jest zawarcie umowy ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej. Od kilku lat ubezpiecza się u pozwanego. Posiada kilkadziesiąt samochodów, które cały czas są w ruchu. Zgłoszenia szkody pozwanemu dokonują pracownicy powoda. Umowy zlecenia przewozów dokonywane są w wyniku poszukiwania ofert na giełdach transportowych. Pracownicy powoda mają mailowe kontakty ze zleceniodawcami. Powód nie uczestniczył w rozmowach ze zleceniodawcą.

Dowód: zeznania powoda (00:36:29 - 00:55:37 minuta rozprawy z dnia 23

września 2015r.)

W dniu 20 kwietnia 2012 roku powód zawarł z pozwanym ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej przewoźnika drogowego w ruchu międzynarodowym. Okres ubezpieczenia określono od dnia 24 kwietnia 2012 roku do dnia 23 kwietnia 2013 roku, zaś zakres terytorialny przewozów został ograniczony do Europy z wyłączeniem państw byłego (...). Suma ubezpieczenia na każde zdarzenie została określona na kwotę 300.000,00 USD, a franszyza redukcyjna w każdej szkodzie wyniosła 300,00 USD. Składkę ubezpieczeniową ustalono w kwocie 6.549 zł. W treści polisy zawarto oświadczenie ubezpieczającego, że otrzymał aktualnie obowiązujące OWU Odpowiedzialności Cywilnej (...) SA.

Do przedmiotowej polisy oznaczonej nr (...) dołączono aneks nr (...), w którym pozwany oświadczył, że udziela ochrony ubezpieczeniowej w zakresie odpowiedzialności cywilnej ubezpieczającego z tytułu przewozu samochodów, sprzętu elektronicznego (RTV, AGD), alkoholu (z wyłączeniem piwa) oraz wyrobów tytoniowych pod warunkiem spełnienia warunków szczególnych takich jak: wyposażenie kierowców w minimum jeden sprawnie działający środek łączności (telefon komórkowy), dokonywanie przewozów po drogach klasy międzynarodowej i krajowej z wyłączeniem dróg dojazdowych do miejsca dostarczania ładunku, podczas przewozu dopuszczalne były trwające nie dłużej niż 60 min. postoje na całodobowej stacji benzynowej, pod warunkiem, iż kierowca nie opuszcza terenu stacji, zaś dłuższy niż 60 min postój środka transportu dopuszczalny był w odniesieniu do przewozu na terenie RP oraz poza terenem RP w krajach innych niż wymienione, na parkingu strzeżonym lub jeśli kierowca nie opuszcza pojazdu na całodobowej stacji benzynowej. W odniesieniu do przewozu w krajach takich jak Niemcy, Holandia, Belgia, Luksemburg, Dania, Szwecja, Finlandia, Norwegia, Austria, Szwajcaria, Francja, Hiszpania, Portugalia, Irlandia na parkingu strzeżonym lub w miejscu zapewniającym maksimum bezpieczeństwa tj. na terenie trwale ogrodzonym, zamkniętym, dozorowanym

oraz oświetlonym lub na znajdujących się przy trasie przewozu oświetlonych parkingach przy motelu, hotelu, całodobowej stacji benzynowej lub urzędzie celnym. Opuszczając pojazd kierowca zobowiązany był zabrać z pojazdu dokumenty przewozowe, zamknąć pojazd oraz uruchomić zamontowane w nim zabezpieczenia przeciwkradzieżowe. Przewóz wyrobów tytoniowych na terenie Rzeczypospolitej Polskiej dokonywany powinien być w porze dziennej tj. w godz. 6.00 - 18.00. Przewóz wyrobów tytoniowych i alkoholowych o wartości powyżej 200.000 USD na jednym środku transportu mógł być objęty ochroną ubezpieczeniową na indywidualnie uzgodnionych warunkach i opłatą dodatkowej składki. Dokumenty te nie zawierają podpisu powoda.

Dowód: polisa nr (...) z dnia 20.04.2012 roku (k. 157 akt), aneks

nr 1 do polisy nr (...) z dnia 20.04.2012 roku (k. 158 akt)

W dniu 19 kwietnia 2013r. strony zawarły identyczną w treści, łącznie z aneksem nr 1 Polisę nr (...) na okres ubezpieczenia od dnia 24 kwietnia 2013r. do dnia 23 kwietnia 2014r. Składkę ubezpieczeniową ustalono jedynie odmiennie, wskazując ją na kwotę 5.880 zł. Polisa i aneks zostały podpisane przez obie strony.

Dowód: polisa nr (...) z dnia 19.04.2013 roku (k. 10, 75 akt), aneks

nr 1 do polisy nr (...) z dnia 19.04.2013 roku (k. 11, 76 akt)

Pozwany ustalił Ogólne Warunki Ubezpieczenia Odpowiedzialności Cywilnej Operatora Transportowego z dnia 25.09.2000r. zmienione Aneksem Nr (...). Zgodnie z ich § 1 ust. 1 i 2 mają one zastosowanie do umów ubezpieczenia zawieranych przez pozwanego z operatorami transportowymi będącymi osobami fizycznymi, osobami prawnymi lub jednostkami organizacyjnymi nie posiadającymi osobowości prawnej. Na ich podstawie mogą być zawierane umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej przewoźnika drogowego w ruchu międzynarodowym. Zgodnie z § 4 ust. 1 pozwany udziela ochrony ubezpieczeniowej w zakresie odpowiedzialności cywilnej ubezpieczającego, dokonującego przewozu przesyłek zgodnie z obowiązującymi przepisami prawnymi dotyczącymi wykonywania międzynarodowego transportu drogowego i na podstawie listu przewozowego CMR, w którym są zamieszczone dane ubezpieczającego: nazwa (nazwisko) i adres. Zgodnie z ust. 2 przedmiotem ubezpieczenia jest odpowiedzialność ubezpieczającego, którą ponosi on zgodnie z przepisami Konwencji o Umowie Międzynarodowego przewozu (...) Towarów (Konwencji CMR) za szkody rzeczowe, które nastąpiły w czasie między przyjęciem przesyłki do przewozu a jej wydaniem. Zgodnie z § 6 ust. 1 pkt. 1 pozwany nie ponosi odpowiedzialności za szkody powstałe wskutek winy umyślnej lub rażącego niedbalstwa ubezpieczającego, jego pracowników oraz osób, które działają na zlecenie, w imieniu i na rzecz ubezpieczającego, a pkt 14 ujawnione w wyniku przeprowadzonej inwentaryzacji. Zgodnie z § 7 OWU umowy ubezpieczenia zawiera się na podstawie pisemnego wniosku o ubezpieczenie, a zawarcie umowy ubezpieczenia zostaje potwierdzone przez pozwanego dokumentem umowy ubezpieczenia.

Zgodnie z § 11 ust. 4 OWU kierowca powinien ze szczególną starannością zabezpieczyć pojazd wraz z przesyłką przed kradzieżą z włamaniem. W czasie postoju kierowca zobowiązany jest pozostawić pojazd na parkingu strzeżonym, a jeżeli to niemożliwe - w miejscu zapewniającym maksimum bezpieczeństwa, tj. na terenie trwale ogrodzonym, zamkniętym, dozorowanym oraz oświetlonym lub na znajdujących się na trasie przewozu parkingach przy motelu, hotelu, całodobowej stacji benzynowej lub urzędzie celnym.

Zgodnie z § 12 ust. 1 pkt 6 w wypadku powstania szkody ubezpieczający powinien w przypadku, gdy szkoda powstanie poza granicą Rzeczypospolitej Polskiej, niezwłocznie powiadomić komisarza awaryjnego pozwanego lub agenta L. w celu sporządzenia protokołu szkody, a zgodnie z pkt. 9 dostarczyć pozwanemu w terminie 14 dni od daty zgłoszenia szkody oryginał listu przewozowego lub inny dokument przewozowy, fakturę i specyfikację przewożonej przesyłki oraz dokument SAD, protokół szkody ustalający okoliczności oraz rozmiar szkody, wstępne obliczenie poniesionych strat, zgodnie z ustaleniami protokołów szkodowych, wraz ze stanowiskiem uprawnionego do odszkodowania, oświadczenie kierowcy dotyczące okoliczności powstania i wysokości szkody, dowód przyjęcia towaru, a zgodnie z

ust.2 ubezpieczający nie może bez pisemnej zgody (...) przyjąć na siebie odpowiedzialności za szkodę, zaspokajać roszczeń osób poszkodowanych lub udzielać obietnicy zapłacenia odszkodowania.

Zgodnie z § 12 ust. 8 jeżeli ubezpieczający z winy umyślnej lub wskutek rażącego niedbalstwa nie dopełnił któregokolwiek z obowiązków określonych w § 11 ust. 2 - 5, a miało to wpływ na powstanie szkody, ustalenie okoliczności powstania szkody, rozmiar szkody, bądź na ustalenie wysokości odszkodowania, a także w przypadku ujawnienia nieprawidłowości oświadczeń co do rozmiaru i okoliczności szkody, pozwany może odmówić wypłaty odszkodowania lub je odpowiednio zmniejszyć.

Zgodnie z § 16 w porozumieniu z ubezpieczającym do umowy ubezpieczenia mogą być wprowadzane postanowienia dodatkowe lub odmienne od ustalonych w OWU w formie pisemnej pod rygorem nieważności.

Dowód: Ogólne Warunki Ubezpieczenia Odpowiedzialności Cywilnej

Operatora Transportowego z 25.09.2000r.zmienione Aneksem Nr

1,2,3 (k. 52 - 62 akt)

W dniu 20, 27 marca i 8 kwietnia 2013r. nadawca przesyłki S. & Soda BV z siedzibą w H. w Holandii wystawił listy przewozowe CMR, w których określił ładunek w postaci 17 kartonów odzieży o wadze 110 kg, 10 kartonów o wadze 110 kg i 5 kartonów o wadze 50 kg, miejsce rozładunku w La H. en B. we Francji, a przewoźnika DNA U. (...)V. W liście przewozowym brak danych powoda (nazwiska i adresu). Odbiór przesyłki potwierdzono 11 kwietnia 2013r. Na listach przewozowych znajduje się adnotacja o brakującej liczbie 15 kartonów.

Dowód: dokumenty CMR (k.18- 20 akt)

Kierowca powoda J. Ł. otrzymał zlecenie podjęcia przesyłki w Holandii. Na jego samochód marki F. (...) z plandeką załadowano w Holandii 3 palety towaru w kartonach. Kierowca miał dwa dni by dojechać do Francji. Kierujący nie miał polecenia, żeby korzystać tylko z parkingów strzeżonych. Zwykle zatrzymywał się na postój na parkingach strzeżonych przy autostradzie. Na miejsce dojechał około godziny 21:00-22:00 poprzedniego dnia. Miejscem rozładunku były magazyny. Zatrzymał samochód przy głównej ulicy prowadzącej do strefy przemysłowej w zatoczce. Szukał parkingu, ale nie znalazł. Położył się spać. Obudził się około 3.00 w nocy, gdy usłyszał hałasy. Okazało się, że plandeka jest pocięta. Zaistniałe zdarzenie zgłosił policji. Na listach przewozowych odręczne adnotacje potwierdzają rzeczywistą ilość odbieranych kartonów, obok wpisanych komputerowo ilość kartonów przewożonych. Adnotacje te robiła osoba, która odbierała towar, ale przy udziale kierowcy. Oprócz pojazdu powoda na miejscu postoju nie stali inni kierowcy, ale kierowca uważał, że miejsce było bezpieczne. Nie było tam zakazu postoju. Nie znalazł wartości skradzionych ubrań.

Dowód: zeznania świadka J. Ł. 00:05:17 - 00:35:02 minuta

rozprawy z dnia 23.09.2015 roku)

W dniu 26 kwietnia 2013r. powód potwierdził drogą elektroniczną przyjęcie zawiadomienia o szkodzie.

Dowód: pismo pozwanego z dnia 26.04.2013r. (k. 13 akt)

W dniu 01 sierpnia 2013 roku powód zgłosił pozwanemu szkodę z ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej przewoźnika drogowego w ruchu międzynarodowym. We wniosku wskazał, iż w dniu 11 kwietnia 2013 roku około godziny 3:00 kierujący pojazdem marki F. (...) o nr rej. (...) J. Ł. stwierdził kradzież towaru w postaci 15 kartonów z tekstyliami po rozcięciu plandeki na skrzyni ładunkowej. Kierowca powiadomił policję G. N. we(...). Do zdarzenia doszło w La H. (...)B., De L'A. de la H..

Dowód: zgłoszenie szkody z ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej

przewoźnika drogowego w ruchu międzynarodowym z dnia

01.08.2013 roku, wskazując polisę nr (...) (k. 14-17 akt)

W dniu 25 lutego 2014r. nadawca przesyłki S. & Soda A. C. obciążył przewoźnika DNA U. (...).V. fakturą na kwotę 6.436,96 Euro.

Dowód: dokumenty znajdujące się w aktach szkody (k. 85 - 116 akt) z

tłumaczeniami (k 208 - 258 i 260 - 312 akt)

W dniu 30 września i 8 października 2014r. pracownik pozwanego A. P. zwróciła się do pracownika powoda o dołączenie kopii noty obciążeniowej wystawionej na przewoźnika i dowodu ewentualnego pokrycia roszczeń po uzgodnieniu z pozwanym.

Dowód: korespondencja mailowa stron (k. 80- 81 akt)

W dniu 9 października 2014r. (...) U. (...).V. wystawił wobec powoda fakturę na kwotę 6.436,96 Euro.

Dowód: faktura z dnia 9.10.2014r. (k. 21 akt)

Pismem z dnia 16 października 2014 roku pozwany odmówił przyjęcia odpowiedzialności za przedmiotową szkodę. W uzasadnieniu wskazał, iż kierowca pojazdu nie spełnił przesłanek wskazanych w § 11 ust. 4 umowy ubezpieczenia, zgodnie z którym kierowca powinien ze szczególną starannością zabezpieczyć pojazd wraz z przesyłką przed kradzieżą z włamaniem. W czasie postoju kierowca zobowiązany był pozostawić pojazd wraz z przesyłką na parkingu strzeżonym, a jeśli było to niemożliwe - w miejscu zapewniającym maksimum bezpieczeństwa tj. na terenie trwale ogrodzonym, zamkniętym, dozorowanym oraz oświetlonym lub na znajdujących się na trasie przewozu parkingach przy motelu, hotelu, całodobowej stacji benzynowej lub urzędzie celnym. Miejsce wybrane przez kierowcę na czas postoju nie było zlokalizowane na znajdujących się na trasie przewozu parkingach przy motelu, hotelu, całodobowej stacji benzynowej lub urzędzie celnym, nie było także miejscem zapewniającym maksimum bezpieczeństwa tj. na terenie trwale ogrodzonym, zamkniętym, dozorowanym oraz oświetlonym. W ocenie pozwanego brak było podstaw do przyjęcia odpowiedzialności odszkodowawczej za zgłoszone zdarzenie.

Dowód: pismo pozwanego z dnia 16.10.2014 roku (k. 12, 78 - 79 akt)

Pismem z dnia 17 grudnia 2014 roku pełnomocnik powoda wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 6.436,96 Euro tj. kwoty 27.679,00 złotych w terminie 7 dni od dnia otrzymania pisma, powołując się w uzasadnieniu na umowę ubezpieczenia OC P. (...) w (...) Międzynarodowym polisa nr (...) z dnia 19 kwietnia 2013 roku i wskazując, że strony zawierając aneks do Polisy dokonały modyfikacji § 11 ust. 4 OWU OC na korzyść ubezpieczającego.

Dowód: przedsądowe wezwanie do zapłaty z dnia 17.12.2014 roku (k. 7-8, 72-

73 akt)

W dniu 5 stycznia 2015r. pozwany po ponownym rozpatrzeniu sprawy odmówił zmiany decyzji wyrażonej w piśmie z dnia 16 października 2014r.

Dowód: pismo pozwanego do pełnomocnika powoda z dnia 5.01.2015r. (k. 67

- 68 akt)

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie powołanych dokumentów, zeznań świadka J. Ł. i zeznań powoda.

Sąd ograniczył dowód z zeznań stron do przesłuchania powoda na podstawie art. 302 § 1 k.p.c. albowiem pozwany nie stawiał się na rozprawie, prawidłowo wezwany do osobistego stawiennictwa pod rygorem pominięcia dowodu z jego zeznań.

Sąd zważył, co następuje:

Strony łączyła umowa ubezpieczenia przez którą ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swojego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Świadczenie ubezpieczyciela polega w szczególności na zapłacie przy ubezpieczeniu majątkowym - określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku (art. 805 §1 i § 2 pkt 1 Kodeksu cywilnego).

Umowa ubezpieczenia jest umową odpłatną, dwustronnie zobowiązującą i losową, ale nie wzajemną. Ubezpieczający opłaca składkę w zamian za ochronę ubezpieczeniową (causa obligandi), ubezpieczyciel zaś świadczy w celu zwolnienia się z zobowiązania (causa solvendi). Świadczenie ubezpieczającego jest bezwarunkowe, natomiast świadczenie ubezpieczyciela jest uzależnione od zajścia przewidzianego w umowie wypadku, tj. zdarzenia losowego.

Kodeks cywilny nie określa pojęcia wypadku ubezpieczeniowego. Ograniczając się do kryterium formalnego, wymaga, aby był on przewidziany w umowie. Pozostawia więc jego określenie umowie (ogólnym warunkom ubezpieczenia). Ponadto do powstania obowiązku świadczenia przez ubezpieczyciela konieczne jest, aby między wypadkiem a powstałą w jego wyniku szkoda zachodził związek przyczynowy (art. 361 § 1 K.c.). Wypadki ubezpieczeniowe mogą następować niezależnie od woli człowieka albo stanowić przejaw zamierzonego działania. Zdarzeniem prawnym, powodującym obowiązek świadczenia ubezpieczeniowego, jest tylko taki wypadek ubezpieczeniowy, który nastąpił wbrew lub przynajmniej niezależnie od woli ubezpieczającego, a w każdym razie bez jego winy umyślnej. Na ogół jednak warunki ubezpieczenia wyłączają odpowiedzialność ubezpieczyciela także w razie rażącego niedbalstwa lub jakiegokolwiek winy ubezpieczającego.

Roszczenie dochodzone pozwem powód wywiódł na podstawie umowy potwierdzonej polisą z dnia 20 kwietnia 2012r. wraz z aneksem nr (...), które to dokumenty nie zostały podpisane przez powoda. Zgodnie jednak z art. 809 § 1 K.c. ubezpieczyciel zobowiązany jest potwierdzić zawarcie umowy dokumentem ubezpieczenia, a zgodnie z § 2 z zastrzeżeniem wyjątku przewidzianego w art. 811 K.c., w razie wątpliwości umowę uważa się za zawartą z chwilą doręczenia ubezpieczającemu dokumentu ubezpieczenia.

Przepisy Kodeksu cywilnego nie przewidują wymogu zachowania formy pisemnej dla złożenia zakładowi ubezpieczeń oferty zawarcia umowy ubezpieczenia ani oświadczenia o jej przyjęciu (wyrok SN z 16 listopada 2006r., II CSK 181/06, Pal.2007, nr 1-2, poz 289).

Ze względu na powyższe należy przyjąć, że strony związane były umową z dnia 20 kwietnia 2012r., w której okres ubezpieczenia rozpoczął się dnia 24 kwietnia 2012r. i trwał do 23 kwietnia 2013r. To na podstawie tej umowy powód mógł dochodzić roszczeń w związku z wypadkiem ubezpieczeniowym z dnia 11 kwietnia 2013r. Warunki umowy stron określał ponadto aneks nr (...) z dnia 20 kwietnia 2012r. i Ogólne Warunki Ubezpieczenia Odpowiedzialności Cywilnej Operatora Transportowego z dnia 25.09.2000r. zmienione Aneksem Nr (...).

Zgodnie z art. 384 § 1 K.c. ustalony przez jedną ze stron wzorzec umowy, w szczególności ogólne warunki umów, wzór umowy, regulamin, wiąże drugą stronę, jeżeli został jej doręczony przed zawarciem umowy.

Z treści polisy z dnia 20 kwietnia 2012r. wynika, że ubezpieczający otrzymał aktualnie obowiązujące OWU.

W aneksie nr (...) pozwany oświadczył że udziela ochrony ubezpieczeniowej w zakresie odpowiedzialności cywilnej ubezpieczającego z tytułu przewozu samochodów, sprzętu elektronicznego (w tym RTV i AGD), alkoholu (z wyłączeniem piwa) oraz wyrobów tytoniowych pod warunkiem spełnienia szczegółowo określonych, rygorystycznych wymogów dotyczących obowiązków kierowcy, wyboru dróg klasy międzynarodowej i krajowej, ograniczeń w czasie

postoiu, obowiązku uiszczenia dodatkowej składki, gdy wartość wyrobów tytoniowych i alkoholowych przekroczy 200.000 USD. Taka treść aneksu do umowy nie oznacza, że wobec przewozu innych towarów nie obowiązują wymogi określone w ogólnych warunkach umowy. Aneks do umowy nie zmienia standardowych wymogów dotyczących przewozów, a jedynie wprowadza surowsze obowiązki ubezpieczającego w przypadku przewozu samochodów, sprzętu elektronicznego, alkoholu i tytoniu. Wyłączenie uregulowań OWU nie wynika ani z treści samego aneksu, ani z jego celowościowej wykładni. Przy przewozie wskazanych w aneksie towarów ryzyko zajścia wypadku ubezpieczeniowego jest prawdopodobnie większe i wywołało u pozwanego potrzebę odmiennego, bardziej surowego uregulowania.

Zdaniem Sądu nie ma żadnych podstaw do przyjęcia argumentacji powoda, że aneks nr (...) do umowy dokonał modyfikacji §11 ust. 4 OWU OC przewoźnika w ruchu międzynarodowym na korzyść ubezpieczającego.

Na ubezpieczającym dochodzącym odszkodowania z umowy ubezpieczenia spoczywa ciężar wykazania zarówno wystąpienia wypadku ubezpieczeniowego przewidzianego w umowie, jak i powstałej szkody. Powód zgłosił pozwanemu szkodę wynikłą z kradzieży w dniu 11 kwietnia 2013r. przewożonego towaru. W pozostałym zakresie nie wypełnił jednak ciężących na nim obowiązków. Przedstawiony razem ze zgłoszeniem list przewozowy nie spełnia wymogów § 4 ust. 1 pkt 2 OWU, zgodnie z którym pozwany udziela ochrony ubezpieczeniowej w zakresie odpowiedzialności cywilnej ubezpieczającego, dokonującego przewozu przesyłek na podstawie listu przewozowego CMR, w którym są zamieszczone dane ubezpieczającego: nazwa (nazwisko) i adres. W załączonych listach przewozowych wpisano jedynie nr rejestracyjny pojazdu i nieczytelny podpis kierowcy powoda.

Powód nie wypełnił ciężących na nim obowiązków wynikających z § 11 ust. 4 OWU, zgodnie z którym kierowca powinien ze szczególną starannością zabezpieczyć pojazd wraz z przesyłką przed kradzieżą z włamaniem. W czasie postoiu kierowca zobowiązany jest pozostawić pojazd wraz z przesyłką na parkingu strzeżonym, a jeśli jest to niemożliwe - w miejscu zapewniającym minimum bezpieczeństwa tj. na terenie trwale ogrodzonym, zamkniętym, dozorowanym oraz oświetlonym lub na znajdujących się na trasie przewozu parkingach przy motelu, hotelu, całonocowej stacji benzynowej lub urzędzie celnym. Z zeznań kierowcy Ł. Ł. wynika iż mimo, że przewoził towar samochodem z planką, którą złodzieje łatwo mogli przeciąć, by dostać się do środka, nie zachował żadnych warunków ostrożności. Mimo wcześniejszego przybycia na miejsce rozładunku, nie szukał bezpiecznego miejsca postoiu, spełniającego wymogi OWU, lecz pozostawił pojazd w miejscu niestrzeżonym i osamotnionym. Nie pilnował pojazdu z cennym ładunkiem, lecz poszedł spać. Takie naruszenie obowiązków ubezpieczającego należy uznać za rażące niedbalstwo i uprawnia pozwanego do odmowy wypłaty odszkodowania. Zgodnie bowiem z § 12 ust. 8 OWU jeżeli ubezpieczający z winy umyślnej lub wskutek rażącego niedbalstwa nie dopełnił któregokolwiek z obowiązków określonych w § 11 ust. 2-5, a miało to wpływ na powstanie szkody, ustalenie okoliczności powstania szkody, rozmiar szkody, bądź na ustalenie wysokości odszkodowania, a także w przypadku ujawnienia nieprawidłowości oświadczeń co do rozmiaru i okoliczności szkody, pozwany może odmówić wypłaty odszkodowania lub je odpowiednio zmniejszyć.

Nie jest sprzeczne z przepisami Kodeksu cywilnego, regulującymi umowę ubezpieczenia, postanowienie ogólnych warunków ubezpieczeń od kradzieży z włamaniem i rabunku mienia jednostek gospodarki społecznej, nakładające na ubezpieczającego obowiązek zachowania rozsądnych środków ostrożności przy zabezpieczeniu mienia, których niedopełnienie uprawnia ubezpieczyciela do odmowy wypłaty świadczenia ubezpieczeniowego w całości lub części, jeśli niedopełnienie tych obowiązków miało wpływ na powstanie szkody albo jej rozmiar (wyrok SN z 17 czerwca 1983r., I CR 189/83, OSNCP 1984, nr 4, poz. 54)

Należy również zwrócić uwagę na niedopełnienie przez powoda wynikającego z § 12 ust. 1 pkt 6 OWU obowiązku niezwłocznego powiadomienia komisarza awaryjnego pozwanego lub agenta L. w celu sporządzenia protokołu szkody, obowiązku uzyskania pisemnej zgody pozwanego na przyjęcie na siebie odpowiedzialności za szkodę (§ 12 ust. 2 OWU).

Powód zeznając w charakterze strony przyznał, że zawarcie umowy, zgłoszenie szkody i wykonanie związanych z tym obowiązków wynikających z umowy z pozwanym przekazał pracownikom, którzy, jak wykazało postępowanie dowodowe, nie przestrzegali procedur przewidzianych w OWU.

Z uwagi na powyższe należy przyjąć, że powództwo nie zasługuje na uwzględnienie. Odmowa wypłaty przez pozwanego odszkodowania znajduje oparcie w łączącej strony umowie i ogólnych warunków ubezpieczenia.

Sąd umorzył częściowo postępowanie wobec zmiany w piśmie procesowym pełnomocnika powoda z dnia 4 maja 2015r. daty żądania zasądzenia odsetek ustawowych na "od dnia 28 grudnia 2014r.", co wobec wskazania tej daty w pozwie na dzień 1 sierpnia 2013r. stanowiło ograniczenie przez pełnomocnika powoda powództwa i częściowe cofnięcie pozwu co do żądania zasądzenia odsetek za okres od dnia 1 sierpnia 2013r. do dnia 27 grudnia 2014r. Orzeczenie w tym zakresie wydano na podstawie art. 355 § 1 Kodeksu postępowania cywilnego.

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania wydano na podstawie wynikającej z art. 98 K.p.c. zasady odpowiedzialności za wynik procesu i obciążono nimi w całości przegrywającego spór powoda. Na koszty podlegające zwrotowi pozwanemu od powoda złożyło się wynagrodzenie jego pełnomocnika ustalone w oparciu o § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu - tekst jedn. Dz.U. z 2013r., poz. 490.

/-/SSR Magdalena Berczyńska-Bruś